

Vánoční dopis bratra patriarchy

Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa.

Jan 1,9

Sestry a bratři,

pozdravuji Vás všechny, kteří se setkáváte v našich sborech, modlitebnách a na dalších místech k vánoční slavnosti Kristova narození. On o sobě řekl: Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě (J 12,46).

Vánoce nepatří sice k nejstarším svátkům liturgického roku, těmi jsou Velikonoce, ale přesto obsahují nepřeslechnutelné poselství a důležité křesťanské vyznání. V římské říši se slavil „svátek nepřemožitelného boha slunce“ stanovený ve 3. století na 25. prosince, ale křesťané odmítali klanět se slunci a uctívat ho jako božstvo. Lidé se nemají klanět slunci, ale mají vzdát úctu tomu, který slunce i svět stvořil (Gn 1,14-18). Skutečným zdrojem světla a života je Bůh sám (Ž 36,10), který se jedinečným způsobem dává poznat lidem v Ježíši Kristu (2 K 4,6). Kristus je tím „nepřemožitelným Sluncem“, které ve tmě svítí a temnoty ho nemohou přemoci (J 1,5).

K Vánocům patří symbolika světla. Ve vánočním příběhu se hovoří o světle – o jasné nebeské slávy, která zazářila uprostřed noci pastýřům (L 2,9), a také o zářící betlémské hvězdě, která vedla mudrce a přivedla je až k Ježíšovi (Mt 2,9). O světle slyšíme i v Prologu Janova evangelia: „Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka, to přicházelo do světa“ (J 1,9). Tento verš vyjadřuje smysl křesťanského vánočního poselství. Ježíš je pravé světlo. On osvětluje každého člověka. On přichází do našeho světa.

Kristus je „pravé světlo“. Količk zasvítilo a svítí falešných a klamných světél, která člověka lákají, aby se za nimi vydal, aby se jimi nechal oslnit! Lidé za nimi jdou, ale po čase se ukáže, že nikam nevedou. Zablikají a zhasnou. Třebaže efektně určitý čas září, jsou jen klamem. Ježíš jako pravé světlo života nezklameme.

Kristus je světlo, které „osvětluje každého člověka“. Věřící lidé vědí z Bible o tomto Světle, mnozí ho jen tuší. Vědět o něm ale ještě neznamená, že v něm skutečně žijeme (1 J 2,9). Poselství Vánoc je totiž pro všechny. Pro každého člověka, ať patří do církve od svého narození nebo cestu víry teprve hledá. Život každého z nás má být tímto světlem prozářen. Kolik je temných zákoutí v nás, v naší duši, kolik stínů nejistoty a obav, nenávisti a zloby, černých myšlenek. Kolik je tmy mezi námi. Nejsme schopni někdy vidět druhého v příznivějším světle. Vidíme ho v nejtemnějších barvách, nenajdeme na něm světlého místečka. Jak nám takové teplé a jasné světlo v našich všedních dnech často chybí, kdy vztahy jsou na bodu mrazu, kdy přicházejí mračna konfliktů a neshod, kdy nevidíme žádné východisko. A přitom „Boží láska je jako slunce, všechno prozáří okolo nás“, jak se zpívá v jedné z křesťanských písní.

*Vánoce znamenají, že s Kristem přichází světlo do tohoto světa. Toto světlo nezůstalo ve výšinách nebes, ale přichází do světa takového, jaký je. Jak přišlo před dvěma tisíci lety? Doprostřed noci, doprostřed lidské lhostejnosti a nevraživosti mocných, sestoupilo na slámu v tmavé Betlémské jeskyni, kterou celou prozářilo svým jasem. A Kristus přichází stále. Vánoce se stále opakují. Rok co rok si můžeme připomínat a slavit v církvi i rodinách Kristovo narození. Smíme slyšet, že se narodil také pro nás. Stále znovu a znovu ho klademe do jeslí kostelních i rodinných betlémů, zpíváme o něm vánoční písně z dávných dob i nové písně. **Kdyby se narodil tisíckrát, nebylo by nám to nic platné, jestliže se nenarodí v našem srdci.** Jen tak se stanou Vánoce skutečnou oslavou Světla, přicházejícího do našeho světa, do našeho života.*

Přeji Vám pokojné a světlem Boží lásky naplněné vánoční svátky a Boží požehnání a posilu na cestě rokem 2012

Prosinec L. P. 2011

*Tomáš Butta
patriarcha Církve československé husitské*